

ЕКОНОМІКА ЗНАНЬ ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІКИ ІННОВАЦІЙНОГО ТИПУ

Радченко М.В., Е-48м

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Краснокутська Н.С.**
Харківський державний університет харчів та торгівлі

На сьогодні загально визнаною стала думка, що тільки через знання можна створити та розвивати економіку, здатну бути конкурентно спроможною і забезпечувати сучасний рівень життя населення. Світ має багато прикладів, коли і відносно, і абсолютно багаті природними ресурсами і населенням країни значно відстають у своєму розвитку й рівні життя, тоді як країни із високим рівнем людського розвитку, де знання є однією із визначальних домінант, як правило, досягають значних успіхів.

Кожна країна, що прагне досягти успіхів сьогодні, звертає увагу, передусім, на стан справ саме в цій сфері – сфері розвитку, що залежить від рівня освіти, науки, культури, ефективності дії механізмів нагромадження і передачі знань, їх захисту як об'єктів інтелектуальної власності; ролі держави і її дій, які мають сприяти розвитку всієї системи знань як наукових, так і буденних. Причому без ефективної взаємодії останніх знання не може перетворюватися безпосередньо в продуктивну силу. Треба зазначити, що окресленими проблемами стурбоване і світове співтовариство в цілому, а для їх розв'язання проводяться постійні міжнародні конгреси, симпозіуми, реалізуються програми з поширення знань і відповідних забезпечувальних технологій.

При цьому ми вважаємо, що технологічний варіант економіки знань, який у ряді випадків пов'язується з розвитком, у першу чергу, інформаційно-телекомунікаційних технологій, приречений на невдачу, бо він не забезпечує масової активності населення у процесах творчого перетворення, що відбуваються. Суспільство, що не здійснює такого роду процеси й у результаті не бере на себе відповідальність за те, що відбувається, обмежує свої перспективи на майбутнє, а значить – гальмує свій розвиток.

Таким чином, проаналізувавши сутність та основні риси економіки знань зроблений висновок що це сфера, в якій джерелом зростання є як спеціалізовані (наукові), так і повсякденні знання, в результаті використання яких, поряд з природними ресурсами, капіталом і працею, домінуючим фактором стають процеси накопичення і використання знань, внаслідок чого постійно зростає конкурентно спроможність економіки.